

Suçlu Vicdanında Beraat Edemez

– fuatturker · 26 Mart 2013

"... gerçekten nefis, Rabbimin kendisini esirgediği dışında var gücüyle kötülüğü emredendir..." (Yusuf Suresi, 53)

En büyük düşmanımız şeytan ve kendi nefsimizdir. Her ikisi de sürekli kötülüğü fısıldar. İnsana her zaman kıskançlık, öfke, intikam, sevgisizlik, merhametsizlik, saygısızlık gibi kötü ahlâk özellikleri kazandırmak ister.

İnsanın kendisine kötülük eden biriyle iyi geçinip, iyilik eden birinden uzaklaşması, mantıklı bir açıklaması olan davranış değildir. Ama imanı yaşamayan insan, kendisine kötülük eden nefsiyle iyi geçinip, onu tatmin etmeye çalışırken, müminlerin asıl dostu olan, onlara hayır yolları açan Allah'tan uzak yaşar.

Nefsi şeytanın etkisi altına girmiş insan, vicdanının uyarılarına kulak tıkayıp, nefsinin 'istek ve tutku'larına teslim olur. Ahireti düşünmeyip dünya hayatına yönelen kimse, elde edeceği geçici nimetlere ve sahip olduğu her şeye hırs ve tutkuyla bağlanır. Sanki ölüm ve ahiret çok uzakmış gibi yaşamaya başlar. Nefsinin heva ve heveslerini tatmin etmek adına, içgüdüleriyle sürdürdüğü bu hayat, insanı sonsuz azaba sürükler. Bir Kur'an ayetinden nefsin istek ve tutkularının, cennete kavuşmanın önünde engel olduğunu anlıyoruz;

Kim Rabbinin makamından korkar ve nefsi heva (istek ve tutkular) dan sakındırırsa, Artık şüphesiz cennet, (onun için) bir barınma yeridir. (Naziat Suresi,40-41)

Dünya hayatına yönelik hırs ve bencil tutkular, insanın kalbini karartır. Üzerindeki giysisi kirlendiğinde hemen temizleyen insan, kirlenip kararan kalbini temizlemeye ihtiyaç duymaz. Her yanlışında biraz daha kararan kalp, sonunda kömür gibi bir hal alır ve insanı zilletle düşürür;

Kötülükler kazanmış olanlar ise; her bir kötülüğün karşılığı, kendi misliyledir. Bunları bir zillet sarıp kaplar. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiç bir koruyucu yok. Onların yüzleri, sanki bir karanlık gecenin parçalarına bürünmüş gibidir. İşte bunlar ateşin halkıdır; orada süresiz kalacaklardır. (Yunus Suresi, 27)

Vicdan ise, Allah'ın ilhamıyla, insanın doğruyu bulabilmesini sağlar. Hayatı boyunca başka bir yol göstericisi olmasa da, vicdanının insana sürekli doğruları fısıldaması, Allah'ın çok büyük bir nimetidir. Ancak çoğu insan, kendine ya da çevresindeki insanlara çeşitli mazeretler ileri sürerek vicdanının sesini bastırır, boğar, nefsinin isteklerini tatmine çalışır. Kendisini her ne kadar bu mazeretlerine inandırmaya

alışsa da, vicdanı rahat değildir. Allah'a ve kendisine karşı takındığı bu samimiyetsiz tavır, hem dünyada, hem de ahirette dönüşü olmayan bir azaba dönüşebilir. Bu durumla karşılaşmaktan kurtulmanın yolu ise, Allah'ın kullarına büyük bir nimet olarak yarattığı vicdanın sesine uymak ve O'nun rızasını kazanabilecek şekilde dürüst ve samimi bir ahlâk göstermektir.

Vicdanlı kimseler için, kurtuluş yolu her zaman açıktır. Allah, gafletten kurtulmanın yollarını Kuran'da ayrıntılı olarak bildirmiştir. Nefisteki bencil ve haris duygulardan sıyrılmak, tutkulardan arınmak en önemli zm yoludur.

“Hiçbir suçlu kendi vicdanında beraat edemez.” Juvenal

twitter.com/Fuat_Turker